

ning. Vi have liggende for os næsten stadig Lov, som forøge Pligterne og Fordringerne til Indsigt hos de paagældende unge Mænd. Læs Loven om uopdygtige Skibe og Behandlingen der; læs Loven om Undersøgelser af Ulykkestilsælde paa Søen, eller læs de alt bestaaende Love. Læs Loven om Disciplin i Handelskibe og de dermed forbundne Reglementer, for ikke at tale om alle Bestemmelser vedkommende Stranding, Havari og deslige, og De ville forundre Dem over, hvor godt det kan gaa med disse Mænd efter den mindre Uddannelse, de overhovedet under disse Forhold kunne faae. De ere satte til paa eengang at være Dommere, Politimestre, og ofte skulle de selv erkevere Domme ombord, værge Liv og Guds millionvis — ved Udtrykket millionvis tenker jeg naturligvis paa Kroner. Der er neppe nogen Stand, der er neppe nogen Mand, hvem der efter vor Lovgivning og efter Sagens Natur i Diebliske — og det Diebliske, hvor den stærkeste Mandsnærværelse er nødvendig — er betroet Mere, end en Fører af et af vore større Dampskibe. Den ærede forhenværende Marineminister, som har delt den samme Betragtning, jeg her fremsører, og været med til at stille Forslag i samme Retning, erkender ikke mere dette. Nu siger han, nu gjælder det om at sprede Kræfterne, at hindre disse Anstalter i deres samlede Virksomhed, netop nu, hvor det er langt nødvendiggere efter hele Skibsudviklingen at samle dem end for 10 Aar siden. Man siger nemlig, vi ville ikke negte de 4,000 Kr., men vi ville bevilge dem til smaa Skoler og navnlig til dem, der kun besørge Lavmaalet. Men det har Rigsdagen hidtil ikke gjort. Vi have ikke givet kontante Tilskud til nogle Skoler for at besørge Lavmaalet, og bør utvivlsomt heller ikke gjøre det nu ifølge et andet Forslag paa Finantsloven. Jeg tror tværtimod, at, dersom det nogensinde har været nødvendigt at koncentrere Undervisningen for disse forholdsvis faa Elever, er det nu, og det stiller jeg netop bestemt op overfor den Bestræbelse, som her gjøres, og jeg siger — det har jeg aldrig gjort: saa bestemt før —, at under de nuværende Forhold er det nødvendiggere end nogensinde, at man koncentrerer, og derfor tillader jeg mig at udtale, at det vil blive nødvendigt end yderligere at støtte de Anstalter, af hvilke man vil have fuld Nytte, med Understøttelse af saadanne Lærere og Hjælpebidler, som i det Hele kunne være til Nytte for Opgaven. Udvalget angaaende Styrmandsloven ifjor yttrede den Forventning, at der vilde blive givet de fattige Elever, som der ved Styrmandsloven paalagdes en Forpligtelse til at søge en større Undervisning, nogen Understøttelse dertil. I den Henseende har den høitærede Minister imødefommet, og det ærede Udvalg i det Hele fyldestgjort denne Forventning. Jeg vil sige, at jeg ikke vilde have Noget imod — jeg har tidligere høvt Leilighed til at udtale, det —, at man forrige Aar i Udvalget var blevet derved.

Det har den høitærede Minister imidlertid ikke ment, men han har foreslaaet, at den hidtil givne faste Understøttelse skulde forøges for 4 af de 5 Skolers Vedkommende. Med Hensyn til en 5te, som ikke er tagen med til en Forhøielse, nemlig Aalborg, maa det være mig tilladt at sige, at jeg burde vist have sørget for, at Oplysningerne Sp. 605—6 i Betænkningen havde været forsynede med den Anmærkning, at det først er efter 1875, at den har begyndt sin uvidede Undervisning og faaet sin Statsunderstøttelse, og at den derfor ikke kan siges at være i Tilbagegang. Tværtimod har den holdt sig meget godt i de senere Aar. Der er nemlig foregaaet et Lærefaste, og man har faaet i Spidsen for denne Skole en udmærket Mand, der suldt ud er sin Opgave voren, og jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at den høitærede Minister maa erkende, at denne Skole efter sin hele Beliggenhed i det nordlige Jylland og tidligere Virksomhed har et billigt Krav paa at staa Last og Braft med sin Kollega i Jylland og de øvrige Skoler, som have Statsstilskud, hvorfor jeg ogsaa i det Forslag, jeg har været med til at stille, har fastholdt det samme Tilskud til dem. Imidlertid ønsker Ministeren at forøge det direkte Tilskud for at sikre sig en stærkere Gjennemførelse af Styrmandsloven med Hensyn til den uvidede Undervisning. Dersom den ærede forhenværende Marineminister, det ærede Medlem for Helsingør, under Forhandlingerne i Udvalget om dette Spørgsmaal havde gjort Antydning om det Forslag, han senere har stillet om at negte denne Forøgelse, vilde jeg uden videre være gaaet med dertil og vilde have sagt: Lad Skolerne prøve, hvorledes Forholdene ere, og bære de Extraudgifter, som kunne flyde af den nye Lov; de ere vante til at modtage Lovforandringer hvert tredje, fjerde Aar, og gjennemføre dem uden Knurren saaledes, at Kommissionen i sine Indberetninger sikkert er tilfreds dermed. Det have imidlertid det ærede Medlem fra Helsingør og hans Venner fra Stege (Bøffen) og Leire (Holstein-Lederborg) ikke gjort. De kom umiddelbart, som vi skulde indgive Betænkningen uden Forhandling, med Forslag om at negte dette forøgede Tilskud, og uagtet jeg 4 Maanedene i Forveien vilde have stemt derved, kan jeg nu ikke gaa med dertil og stemme derfor, og jeg skal sige, hvorfor. Det er, fordi de Paagældende ved den fuldstændige Tavshed fra Regjeringens og Udvalgets Side — en Tavshed, som har fundet Sted, indtil efter at der var konfereret med den høitærede Minister, saa at der ikke var Spor af Tvivl om, hvad det var, man i den Retning vilde, disse 10—12 Mænd, som jeg kan sige i de sidste 10—20 Aar ved den Hjælp, de have modtaget, have baaret Navigationsundervisningen i Danmark, og holdt den paa det Standpunkt, hvorpaa den er, — vil man nu negte disse 4,000 Kr., eller rettere de Anstalter, hvis Undervisning de besørge — i den Mellemtid have fået